

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23.12.2020

справа № 914/1663/20

За позовом: Управління комунальної власності Департаменту економічної політики Львівської міської ради, м. Львів,
до відповідача: Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів», м. Львів,
про: розірвання договору купівлі-продажу та стягнення неустойки і пені у сумі 18 526, 01 грн

Суддя Н.Є. Березяк

Секретар судового засідання А.П. Полянський

За участю представників сторін:

від позивача: С.С. Чернобай- представник за довіреністю;

від відповідача: не з'явився.

На розгляд Господарського суду Львівської області подано позов Управління комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради до Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів» про розірвання договору купівлі-продажу та стягнення неустойки і пені у сумі 18 526, 01 грн.

Ухвалою суду від 13.07.2020 позовну заяву прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі, розгляд справи постановлено здійснювати за правилами загального позовного провадження, підготовче засідання призначити на 17.08.2020.

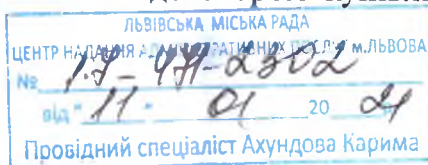
Через систему «Електронний суд» від представника відповідача надійшло заява від 31.08.2020 про вступ у справу як представника.

В подальшому розгляд справи в підготовчому засіданні відкладено на 07.09.2020.

Ухвалою Господарського суду Львівської області від 07.09.2020 продовжено строк підготовчого провадження у справі №914/1663/20 на 30 днів, відкладено підготовче засідання на 05.10.2020.

Ухвалою суду від 05.10.2020 закрито підготовче провадження у справі № 914/1663/20 та призначено справу до судового розгляду по суті на 26.10.2020. У зв'язку з неявкою представника відповідача, судові засідання відкладалось на 09.11.2020, 30.11.2020, 14.12.2020 та 23.12.2020.

В судові засідання 23.12.2020 представник позивача з'явився. Надав пояснення по суті спору, позовні вимоги підтримав в повному обсязі, позов просив задоволити. Позовні вимоги представник позивача обґрунтовував неналежним виконанням відповідачем своїх зобов'язань за договором купівлі-продажу об'єкта нерухомого

майна способом продажу на аукціоні № 3298 щодо сплати ціну продажу Об'єкта продажу. Відтак, позивач просив розірвати договір оренди нерухомого майна, стягнути неустойку у розмірі 15 005,00 грн та пеню у розмірі 3 521,01 грн.

В судове засідання 23.12.2020 представник відповідача не з'явився, незважаючи на те, що був належним чином повідомлений про дату, час та місце розгляду справи судом. Причини неявки в судове засідання – не повідомив. Заяв, клопотань, станом на дату судового засідання, до суду не надіслав.

Ухвала суду про відкриття провадження від 13.07.2020 у справі №914/1663/20 надіслана на його юридичну адресу 20.07.2020 та згідно інформації щодо відправлення (трек – номером 7901413319342) отримана останнім 23.07.2020. Вимог ухвали суду від 13.07.2020 – не виконав, правом подання відзиву на позовну заяву не скористався.

Відводів складу суду сторонами не заявлено. Відзив у встановлений судом строк відповідачем не подано.

Відповідно до ч.1, ч.3 ст.202 ГПК України неявка у судове засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею. Якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судове засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі неявки в судове засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки; повторної неявки в судове засідання учасника справи (його представника) незалежно від причин неявки.

Слід зазначити, що Господарським судом Львівської області було вжито заходів щодо належного повідомлення відповідача про рух позовної заяви, шляхом направлення копії ухвал засобами поштового зв'язку на юридичну адресу відповідача, вказану у витязі з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб та громадських формувань, а саме: 79020, м. Львів, вул. Зимова, 35/17, та електронну адресу: brykaroleh@gmail.com. Проте від відповідача заяви, клопотання, в тому числі про розгляд справи без участі представника на адресу суду не надходили.

Таким чином, відсутність будь-яких заяв або клопотань відповідача, з урахуванням направлення судом на адресу відповідача копії ухвал у справі, свідчить про незацікавленість відповідача у розгляді справи.

Суд, враховуючи належне повідомлення учасників справи про дату судового засідання, достатність документів наявних у матеріалах справи для вирішення спору по суті, не вважає відсутність представника відповідача у даному судовому засіданні перешкодою для вирішення спору по суті. Клопотання від відповідача щодо відкладення розгляду справи не надходили.

Ураховуючи неодноразові відкладення судових засідань та з метою дотримання розумних строків розгляду справи, суд дійшов висновку про можливість розгляду справи за відсутності представника відповідача.

Суд враховує, що постановою Кабінету Міністрів від 11 березня 2020 року у справі № 211 з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19 з 12 березня 2020 року по 31 серпня 2020 року (в редакції на момент ухвалення рішення) на всій території України встановлено карантин.

Постановою Кабінету Міністрів № 343 відповідно до підпункту 8 пункту 2 постанови дозволена діяльність адвокатів, нотаріусів, аудиторів та психологів.

Постановою Кабінету Міністрів № 392 запроваджено послаблення протиепідемічних заходів, передбачених пунктом 3 цієї постанови, на території регіонів із сприятливою епідемічною ситуацією (у тому числі у м. Києві). Зокрема, дозволено: з 22 травня 2020 року регулярні та нерегулярні пасажирські перевезення автомобільним транспортом у міському, приміському, міжміському внутрішньообласному та міжнародному сполученні; з 25 травня 2020 року перевезення пасажирів метрополітенами.

Наведене свідчить про усунення перешкод у реалізації учасниками справи своїх процесуальних прав.

В той же час суд звертає увагу на те, що за положеннями статті 129 Конституції, статті 2 Господарського процесуального кодексу одним із завдань судочинства є своєчасний розгляд справи, що відповідає положенням статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, згідно з якою кожен має право на справедливий розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом.

Суд наголошує, що відкладення розгляду справи є правом та прерогативою суду, основною передумовою для якого є не відсутність у судовому засіданні представників сторін учасників справи, а неможливість вирішення спору у відповідному судовому засіданні (стаття 202 Господарського процесуального кодексу). Аналогічна позиція висвітлена у постанові КГС ВС від 16.07.2020 у справі № 924/369/19.

Відповідно до ч.9 ст.165 Господарського процесуального кодексу України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Зважаючи на наведне, в судовому засіданні 23.12.2020 року проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Суд, заслухавши представника позивача, присутнього в судовому засіданні, розглянувши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, встановив наступне.

Як встановлено судом, 20.03.2020 між Управлінням комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради та товариством з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів» укладено договір купівлі-продажу об'єкта нерухомого майна способом продажу на аукціоні № 3298, згідно з п.1.1 якого Позивач зобов'язався передати у власність Відповідачу нерухоме майно - нежитлові приміщення мезоніну під індексом № 14-1 загальною площею 21,4 кв.м, що розташовані у будинку під літ. «А3» за адресою м. Львів, вул. Курбаса Л., буд. 9 (Об'єкт продажу), а Відповідач зобов'язався прийняти зазначені нежитлові приміщення і сплатити ціну, відповідно до умов, що визначені у цьому Договорі, та зареєструвати право власності на зазначені приміщення у органі державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Характеристика об'єкта продажу наведена у технічному паспорті, виготовленому товариством з обмеженою відповідальністю «Бюро технічної інвентаризації міжрегіональне» від 24.09.2018, інвентаризаційна справа № 1379.

Як вбачається з матеріалів справи, при укладенні Договору сторонами погоджено усі істотні умови, зокрема щодо ціни, і Відповідачем (Покупцем) взято на себе низку зобов'язань. Так, згідно з п. 2.1 Договору покупець зобов'язаний заплатити 300 100 грн. 00 коп. за придбаний об'єкт продажу протягом 30 календарних днів з дати підписання цього Договору.

При цьому згідно з п. 2.1.2 Договору сума, що підлягає до сплати відповідно до пункту 2.1 цього Договору, зменшується на суму гарантійного внеску, сплаченого Покупцем у розмірі 19 764 грн. 00 коп.

Відповідно до п. 4.1 цього Договору покупець зобов'язаний сплатити ціну продажу Об'єкта продажу у строк, встановлений цим Договором.

Відповідно до п. 6.2 Договору у разі несплати коштів за об'єкт приватизації протягом 30 днів з дати укладення договору та його нотаріального посвідчення, покупець сплачує на користь органу приватизації неустойку у розмірі 5 відсотків ціни продажу об'єкта продажу

Відповідно до п. 6.3 Договору несплата коштів, у тому числі неустойки та штрафних санкцій, за об'єкт продажу протягом 60 днів з дати укладення Договору є підставою для його розірвання.

Відповідно до п. 6.4 Договору у разі порушення строку сплати ціни продажу за Договором, Покупець зобов'язаний сплатити пеню у розмірі облікової ставки Національного банку України від несплаченої суми за кожний день прострочення, включаючи день проведеної оплати. Пеня нараховується з тридцять першого дня від дати нотаріального посвідчення Договору.

Невиконання Покупцем обов'язків відповідно до Договору є підставою для розірвання цього (п. 6.5. Договору) Договору у порядку, встановленому законодавством України.

У зв'язку з несплатою відповідачем ціну продажу за Об'єкт продажу, позивач звернувся до суду з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів», в якому просить суд розірвати договір купівлі-продажу та стягнути неустойку і пеню у сумі 18 526, 01 грн.

Проаналізувавши всі обставини та матеріали справи, суд вважає, що позовні вимоги є обґрунтовані та такі що підлягають до задоволення.

При ухваленні рішення, суд виходив з наступного.

Правовідносини, які виникли між сторонами, регулюються нормами Конституції України, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України та інших нормативно-правових актів.

Статтею 11 Цивільного кодексу України встановлено, що цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки.

Згідно ст. 509 ЦК України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання має ґрунтуватися на засадах добросовісності, розумності та справедливості.

Згідно до ст. 173 ГК України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у

сфері господарювання з підстав, передбачених Господарським кодексом України, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, в тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, в тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Відповідно до ст. 179 ГК України, майново-господарські зобов'язання, які виникають між суб'єктами господарювання або між суб'єктами господарювання і негосподарюючими суб'єктами юридичними особами на підставі господарських договорів, є господарсько-договірними зобов'язаннями.

Згідно ст. 193 ГК України, суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Відповідно до ст. 525 ЦК України, одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Частиною 1 статті 530 Цивільного кодексу України передбачено, що, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно ст. 629 ЦК України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

При укладенні Договору сторонами погоджено усі істотні умови, зокрема щодо ціни, і Відповідачем (Покупцем) взято на себе низку зобов'язань. Так, згідно з п. 2.1 Договору покупець зобов'язаний заплатити 300 100 грн. 00 коп. за придбаний об'єкт продажу протягом 30 календарних днів з дати підписання цього Договору.

При цьому згідно з п. 2.1.2 Договору сума, що підлягає до сплати відповідно до пункту 2.1 цього Договору, зменшується на суму гарантійного внеску, сплаченого Покупцем у розмірі 19 764 грн. 00 коп.

Проте всупереч зазначеним умовам укладеного договору відповідач взяті на себе зобов'язання не виконав. Так, протягом 30 календарних днів з дати підписання договору, тобто до 19.04.2020 року, відповідач ціну продажу за об'єкт продажу не заплатив.

Матеріалами справи підтверджується та не спростовано відповідачем, факт несплати ціни продажу за об'єкт продажу. Дана обставина свідчить про порушення товариством з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів» умов договору купівлі-продажу об'єкта нерухомого майна способом продажу на аукціоні № 3298 від 20.03.2020.

Відносини, які виникли між сторонами, регулюються спеціальним нормативно-правовим актом, зокрема, Законом України «Про приватизацію державного і комунального майна».

Відповідно до п. 6.2 Договору у разі несплати коштів за об'єкт приватизації протягом 30 днів з дати укладення договору та його нотаріального посвідчення, покупець сплачує на користь органу приватизації неустойку у розмірі 5 відсотків ціни продажу об'єкта продажу.

Аналогічне положення містить ч. 2 ст. 24 Закону України «Про приватизацію

державного і комунального майна» (далі - Закон), згідно з якою за несплату коштів за об'єкт приватизації згідно з договором купівлі-продажу протягом 30 днів з дня укладення договору купівлі-продажу нараховується неустойка, та ч. 4 ст. 29 даного Закону, згідно з якою у разі несплати коштів за об'єкт приватизації згідно з договором купівлі-продажу протягом 30 днів з дня укладення договору та його нотаріального посвідчення (у разі якщо нотаріальне посвідчення договору передбачено законодавством) покупець сплачує на користь органу приватизації неустойку в розмірі 5 відсотків ціни продажу об'єкта. У разі несплати коштів згідно з договором купівлі-продажу протягом наступних 30 днів договір підлягає розірванню.

Таким чином, існують правові підстави для нарахування Відповідачу неустойки у розмірі $(300\ 100\ \text{грн.} \cdot 0,05) = 15\ 005,00\ \text{грн.}$

Відповідно до п. 6.3 Договору несплата коштів, у тому числі неустойки та штрафних санкцій, за об'єкт продажу протягом 60 днів з дати укладення Договору є підставою для його розірвання.

Згідно з ч.3.ст. 26 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» однією з виключних умов для розірвання договору купівлі-продажу об'єкта приватизації в порядку, передбаченому законодавством, є несплата протягом 60 днів коштів за об'єкт приватизації з дня укладення договору купівлі-продажу відповідно до його умов.

Відповідач кошти за об'єкт приватизації протягом 60 днів з дня укладення Договору тобто до 19.05.2020 не заплатив, що є підставою для розірвання Договору.

Належних та допустимих доказів, що підтверджують неспроможність відповідача сплатити грошові кошти за викуп згідно умов договору, останнім суду не подано.

Згідно з пунктом 5.1 Договору продавець зобов'язаний контролювати виконання умов цього Договору.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 27 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна», контроль за виконанням договорів купівлі-продажу, укладеного з переможцем аукціону, та викупу об'єктів приватизації здійснює орган приватизації. Порядок здійснення контролю за виконанням зобов'язань, визначених у договорі купівлі-продажу, затверджує Фонд державного майна України.

Відповідно до Положення про управління комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради, затвердженого рішенням виконавчого комітету Львівської міської ради від 02.12.2016 року № 1125, Управління комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради (надалі - управління) є виконавчим органом Львівської міської ради відповідно до ухвали міської ради від 26.05.2016 № 505 «Про затвердження структури виконавчих органів Львівської міської ради, загальної чисельності апарату ради та її виконавчих органів», утвореним відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Основними завданнями управління є виконання функцій органу управління майном комунальної власності територіальної громади м. Львова; передача в оренду, відчуження (приватизація) майна комунальної власності територіальної громади м. Львова; подання на розгляд міської ради пропозицій щодо порядку та умов відчуження комунального майна, проектів місцевих програм приватизації та переліки об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації, організація виконання цих програм.

Пунктом 11.3. Договору передбачено, що на вимогу однієї із Сторін Договір

може бути розірвано або визнано недійсним, у тому числі за рішенням суду, у разі невиконання іншою стороною зобов'язань у визначені строки, передбачені цим Договором.

Отже, на час укладення договору купівлі-продажу відповідачу були відомими негативні наслідки невиконання ним договірних зобов'язань, у тому числі щодо можливості розірвання Договору.

Проте, відповідач, розуміючи можливість настання негативних наслідків, допустив порушення договірних зобов'язань.

Тобто, відповідачем не дотримано вимог статті 629 Цивільного кодексу України, згідно з якою Договір є обов'язковим до виконання.

Як уже встановлено, відповідачем не виконано умов продажу об'єкту і зобов'язань покупця, визначених умовами Договору.

Оскільки, згідно з нормою ч. 1 ст. 526 ЦК України, зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов Договору та вимог актів цивільного законодавства, тому, факт повного невиконання відповідачем договірних зобов'язань у строки, встановлені договором є безумовною підставою для розірвання Договору, яка передбачена нормами Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна».

При цьому, важливо, що у відповідача відсутніми були правові підстави для невиконання умов договору, так як:

- умовами п. 4.1 договору встановлено обов'язковість виконання договірних зобов'язань;

- договір недійсним (повністю чи частково) не визнавався;

- нормою ст. 629 ЦК України встановлено обов'язковість виконання Договору;

- відповідач не повідомляв позивача про існування якихось перешкод для виконання умов договору та не звертався з пропозиціями щодо внесення змін чи доповнень до договору для забезпечення виконання договірних зобов'язань.

З огляду на викладене, вимога про розірвання договору купівлі-продажу об'єкта нерухомого майна способом продажу на аукціоні № 3298 від 20.03.2020 є обґрунтованою та такою, що підлягає до задоволення.

Відповідно до п. 6.4 Договору у разі порушення строку сплати ціни продажу за Договором, Покупець зобов'язаний сплатити пеню у розмірі облікової ставки Національного банку України від несплаченої суми за кожний день прострочення, включаючи день проведеної оплати. Пеня нараховується з тридцять першого дня від дати нотаріального посвідчення Договору.

Оскільки Відповідач прострочив сплату ціни продажу за Договором та докази такої сплати відсутні на момент звернення з даним позовом до суду, існують підстави для нарахування та стягнення пені.

Оскільки, як зазначено вище, відповідно до п. 2.1.2 Договору сума, що підлягала сплаті за придбаний об'єкт продажу зменшується на суму гарантійного внеску, сплаченого Покупцем у розмірі 19 764,00 грн, несплачена сума складає 280 336, 00 грн.

З урахуванням викладеного, перевіривши доданий позивачем до позовної заяви розрахунок пені, згідно з яким розмір пені становить 3 521,01 грн, господарський суд вважає його вірним, та таким, що підлягає до задоволення.

У зв'язку з викладеним, враховуючи вищенаведені положення норм чинного законодавства України, приймаючи до уваги встановлені фактичні обставини справи,

суд дійшов висновку, що позовні вимоги є обґрунтованими, доведеними належними, допустимими, достовірними та вірогідними доказами не спростовані відповідачем.

Відповідно до вимог ч.1 ст.73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно ч.1 ст.74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

У відповідності до ст.76 ГПК України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Зі змісту ст.77 ГПК України вбачається, що обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Докази, одержані з порушенням закону, судом не приймаються.

Згідно ст.78 ГПК України достовірними є докази, створені (отримані) за відсутності впливу, спрямованого на формування хибного уявлення про обставини справи, які мають значення для справи.

У відповідності до ст.79 ГПК України наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

На думку суду надані позивачем докази, про які суд вказував вище, є вірогідними. Відповідач не подав доказів на спростування вірогідності доказів наданих позивачем та не подав доказів, які б суд міг визнати більш вірогідними ніж ті, що наявні у матеріалах справи.

Статтею 86 ГПК України встановлено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Частинами ч. ч. 1, 2, 3 ст.13 ГПК України встановлено, що судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до статті 129 судовий збір покладається на сторони пропорційно

розміру задоволених позовних вимог.

Відтак, приймаючи до уваги вищезазначене, з огляду на положення ст.129 ГПК України, витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача у повному обсязі.

З огляду на викладене, виходячи з положень чинного законодавства України, матеріалів та обставин справи, враховуючи практику застосування законодавства вищими судовими інстанціями, керуючись статтями 10, 12, 20, 73, 74, 75, 76, 79, 123, 129, 232, 233, 236, 237, 238, 247 - 252 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Розірвати договір купівлі-продажу нерухомого майна способом продажу на аукціоні № 3298 від 20.03.2020, укладеного між Управлінням комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради та Товариством з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Львів».

3. Стягнути з ТзОВ «Будівельна компанія «Львів» (79020, м. Львів, вул. Зимова, 35, кв. 17; код ЄДРПОУ 40417284) на користь Управління комунальної власності департаменту економічного розвитку Львівської міської ради (79008, м. Львів, пл. Галицька, 15; код ЄДРПОУ 25558625) неустойку у розмірі 15 005,00 грн, пеню в розмірі 3521,01 грн та 4204,00 грн судових витрат.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення може бути оскаржене до Західного апеляційного господарського суду в порядку та строки передбачені розділом IV Господарського процесуального кодексу України.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення виготовлений та підписаний 30.12.2020.

Суддя

Господарський суд Львівської області	
Виготовлено з автоматизованої системи документообігу суду	
Посада	суддя
Прізвище/підпис	Березяк
Дата	04.01.21

Н.Є. Березяк

Всього в копії

акт 03
(посада)

9 (дев'ять)

арк.

(Підпис)

(ПИБ)

